

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8273/2022
14.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Цакић, адвокат из ..., против туженог Ловачко удружење „УБ“ из Уба, чији је пуномоћник Мирослав Рајковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 2427/21 од 31.03.2022. године, у седници одржаној 14.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 2427/21 од 31.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 2427/21 од 31.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 368/20 од 06.09.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 266.618,57 динара, са законском затезном каматом од 06.09.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете исплати износ већи од досуђеног ставом првим изреке до траженог износа од 272.314,00 динара, са законском затезном каматом почев од 27.07.2020. године до 05.09.2021. године, као и износ од 6.000,00 динара на име састава одштетног захтева за накнаду штете и износ од 15.000,00 динара на име вештачења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име парничних трошкова плати износ од 134.798,65 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 2427/21 од 31.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда у ставу првом и трећем потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев усвојен за износ од 266.618,57 динара. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Тужени у изјављеној ревизији не наводи које је то питање од општег интереса неопходно размотрити, зашто је потребно дати ново тумачење права, а није доказао ни да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 29.07.2020. године, а вредност предмета спора је 293.314,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору, у коме вредност предмета спора, не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић